

Research Paper

Analysis and Evaluation of Urban Resilience Dimensions in facing Floods (Case of Study: Khorram River, Khorramabad City)

Amirreza Parvari^a, Keramatollah Ziari^{b*}, Saeid Yazdani^c

a - Department of Urbanism, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran.

b - Professor of Urban Planning, Postdoctoral, Faculty of geography, University of Tehran.

c - Department of Urbanism, Hamedan Branch, Islamic Azad University, Hamedan, Iran.

ARTICLE INFO

Article History:

Received: 30 December 2022;

Accepted: 16 March 2023

Available online 10 May 2023

Keywords:

Urban Resilience,
Flood Water,
Khorramroud River,
Khorramabad City,

ABSTRACT

Urban resilience refers to the ability of an urban system on a temporal and spatial scale to maintain or quickly return to the desired past functions. Today, one of the major issues and problems that most megacities of the world are dealing with is natural hazards that always threaten human settlements and human lives and can cause losses and casualties in a short period of time. Leave a very wide space. In this regard, the present study was compiled with the aim of evaluating the dimensions of urban resilience against natural hazards in Khorram Abad city. The current research is an analytical research in terms of its purpose, application, and in terms of the method of data collection, and in terms of its implementation, it is a survey type, and in terms of the research method, it is of a quantitative type. In order to analyze the data, SPSS software, combined models (FARAS + FKOPRAS) and FBMW were used. The results of the sample T-Tech test in the dimensions (economic, social, physical-environmental, institutional-organizational) showed that the state of urban resilience in Khorramabad is weak, and based on the combined models (Aras Fazi and Cooperas Fazi), the social dimension with a weight of 34.00, the highest level of resilience and the institutional-organizational dimension with a weight of 30.00, the lowest level of resilience in Khorram Abad city against floods. Have given In the following, based on BMW's fuzzy model, in the economic dimension, the subject of planning in order not to cause damage to household appliances with a weight value of 0.043, the maximum amount of resilience, in the social dimension, the subjects of education. Against risk preparation, awareness and knowledge with a weight value of 0.040, the highest level of resilience; In the institutional-organizational dimension, the issue of the state of awareness of urban residents when facing the flood crisis with a weight of 0.027, and in the physical-environmental dimension, the item of building density with a value of 0.031, has the highest level of resilience. Have given.

1. Introduction

Natural disasters are considered as a fundamental challenge in achieving the sustainable development of human societies. Understanding the methods of achieving sustainability has been introduced in disaster planning and management through different Countries in the world and in terms of Deaths caused by these hazards, Iran Ranks first. He mentions up to the third world. Among the

Models of vulnerability reduction and has found a suitable place in the national policies of each country. Iran is among the first ten countries prone to natural disasters in the world, so that in the report of accidents related.

natural disasters, floods are known as natural disasters, and according to the UN Development Program's global report on the

*Corresponding Author.

Email Addresses: Parvari2000@gmail.com (A.R. Parvari), zayyari@ut.ac.ir (K.Ziari), dr.syazdani@yahoo.com (S. Yazdani)

To cite this article:

Parvari, A.R.Ziari, K. Yazdani, S (2023), Analysis and Evaluation of Urban Resilience Dimensions in facing Floods (Case of Study: Khorram River, Khorramabad City).Journal of Geographical Studies of Mountainous Areas, 4 (13), 47-67.

Doi:10.52547/gsma.4.1.47

risk of natural disasters, floods along with earthquakes and droughts have the highest rank in terms of financial and human losses. In this regard, Khorramabad River is one of the surface resources of the southwestern part of the country, which is located in Khorramabad city of Lorestan province with a relatively small watershed of 261/270 hectares. The flood statistics of this river from 1350 to 1377 recorded at Cham Anjir hydrometric station show 215 cases of floods, which has the highest number of floods in the province. The flood statistics of this river recorded at Cham Anjir hydrometric station show 215 floods,

2. Methodology

The current research is an analytical research in terms of its purpose, application, and in terms of the method of data collection, and in terms of its implementation, it is a survey type, and in terms of research method, it is a quantitative type. In order to conduct this research, two documentary and field methods were used to prepare information and analyze them. The statistical population in the present study includes two parts. The first part of the residents of Khorramabad city, which according to the census of 2015, numbered (373,416) people, which were determined using random sampling (Cochran's formula), numbered (383) people. In the second part, the statistical population of the research is the

3. Results

The results of the sample T-Tech test in the dimensions (economic, social, physical-environmental, institutional-organizational) showed that the state of urban resilience in Khorramabad is weak, and based on the combined models (Aras Fazi and Cooperas Fazi), the social dimension with a weight of 34.00, the highest level of resilience and the institutional-organizational dimension with a

4. Discussion

Based on the summary and studies conducted in Khorramabad city, it was found that there is no voluntary association or coherent people's institution to increase the awareness and knowledge of the city residents who can voluntarily manage the problems caused by this hazard in the face of floods. In this regard, natives cause more damage during disasters because they are not aware of the basic principles of crisis management. In a

which is the highest number of floods in the province. Mainly, the flooding of this river due to heavy rains has been happening in the upstream areas and caused a lot of damage to the infrastructure, urban buildings, Telecommunication facilities, electricity, water, bridges, agricultural fields, roads and people's property have been destroyed. Therefore, the current research seeks to investigate the level of resilience of Khorram Abad city against the flood of Khorram River and finally provide solutions to improve the level of resilience of Khorram Abad city in the face of floods.

experts of the Lorestan Water and Meteorology Organization in the management of urban planning issues, of which 80 people were selected as targeted samples and questioned. SPSS software, combined models (FARAS + FKOPRAS) and FBMW model were also used for data analysis. In the following, based on BMW's fuzzy model, in the economic dimension, the subject of planning in order not to cause damage to household appliances with a weight value of 0.043, the maximum amount of resilience, in the social dimension, the subjects of education. Against risk preparation, awareness and knowledge with a weight value of 0.040, the highest level of resilience;

weight of 30.00), the lowest level of resilience in Khorram Abad city against floods. Have given. In the institutional-organizational dimension, the issue of the state of awareness of urban residents when facing the flood crisis with a weight of 0.027, and in the physical-environmental dimension, the item of building density with a value of 0.031, has the highest level of resilience. Have given.

comprehensive and systematic view, all components are somehow interdependent and the weakness of each of these components can affect the overall trend of resilience. As long as the necessary infrastructure and economic components are not strengthened in Khorramabad city, we cannot expect an increase in resilience in the social spheres. For example, if the socio-economic components are strengthened until a decentralized (bottom-

up) approach is provided in the management of government organizations and institutions, the

5. Conclusion

According to the obtained results, it can be said that Khorramabad city is not resilient against natural hazards.

resilience of the city cannot be increased.

دانشگاه لرستان

شاپای الکترونیکی: ۲۳۲۵-۲۷۱۷

فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی

<http://www.gsma.lu.ac.ir>

مقاله پژوهشی

تحلیل و ارزیابی ابعاد تاب‌آوری شهری در مواجهه با سیلاب (مورد مطالعه: رودخانه خرم رود شهر خرم‌آباد)

امیررضا پروری^۱؛ کرامت اله زیاری^۲؛ سعید یزدانی^۳

^۱ گروه شهرسازی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

^۲ فوق دکترای مهندسی شهرسازی استاد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۳ گروه شهرسازی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.

اطلاعات مقاله

دریافت مقاله:

۱۴۰۱/۱۰/۰۹

پذیرش نهایی:

۱۴۰۱/۱۲/۲۵

تاریخ انتشار:

۱۴۰۲/۰۲/۲۰

چکیده

تاب‌آوری شهری به توانایی یک سیستم شهری در مقیاس زمانی و فضایی برای حفظ یا بازگشت سریع به عملکردهای مطلوب گذشته گفته می‌شود. امروزه یکی از عمده‌ترین مسائل و مشکلاتی که بیشتر کلان‌شهرهای جهان با آن دست به‌گریبان‌اند، مخاطرات طبیعی است که همواره سکونتگاه‌های بشر و جان انسان‌ها را تهدید می‌کند و در مدت کوتاهی می‌تواند خسارات و تلفات بسیار گسترده‌ای بر جای بگذارد. در این راستا، پژوهش حاضر باهدف ارزیابی ابعاد تاب‌آوری شهری در برابر مخاطرات طبیعی در شهر خرم‌آباد تدوین شده است. تحقیق حاضر برحسب هدف، کاربردی و برحسب نحوه گردآوری داده‌ها یک تحقیق تحلیلی می‌باشد و از لحاظ نحوه اجرا، از نوع پیمایشی و برحسب روش تحقیق از نوع کمی می‌باشد. به‌منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS، مدل‌های ترکیبی (FARAS + FKOPRAS) و FBMW استفاده شد. نتایج حاصل از آزمون تی‌تک نمونه‌ای در ابعاد (اقتصادی، اجتماعی، کالبدی-محیطی، نهادی-سازمانی)، نشان داد، وضعیت تاب‌آوری شهری در خرم‌آباد ضعیف است و بر اساس مدل‌های ترکیبی (آراس فازی و کوپراس فازی)، بعد اجتماعی با مقدار وزن $34/00$ ، بالاترین میزان تاب‌آوری و بعد نهادی-سازمانی با مقدار وزن $30/00$ ، کمترین میزان تاب‌آوری را در شهر خرم‌آباد در مقابل سیلاب به خود اختصاص داده‌اند. در ادامه نیز بر اساس مدل فازی بی‌ام وی، در بعد اقتصادی، گویه برنامه‌ریزی جهت عدم وارد شدن خسارات به وسایل داخل منزل با مقدار وزن $43/00$ ، بیشترین میزان تاب‌آوری، در بعد اجتماعی گویه‌های آموزش در برابر آمادگی خطر، آگاهی و دانش با مقدار وزن $40/00$ ، بیشترین میزان تاب‌آوری، در بعد نهادی-سازمانی گویه وضعیت آگاهی-رسانی مدیران شهری هنگام رویارویی با بحران سیل با مقدار وزن $27/00$ و در بعد کالبدی-محیطی، گویه میزان تراکم ساختمانی با مقدار $31/00$ بیشترین میزان تاب‌آوری را به خود اختصاص داده است.

واژگان کلیدی:

تاب‌آوری شهری،

سیلاب،

رودخانه خرم رود،

شهر خرم‌آباد.

* نویسنده مسئول:

پست الکترونیک نویسندگان: Parvari2000@gmail.com (ا. پروری) zayyari@ut.ac.ir (ک. زیاری)؛ dr.syazdani@yahoo.com (س. یزدانی).

نحوه استناد به مقاله: پروری، امیررضا، زیاری، کرامت‌اله، یزدانی، سعید (۱۴۰۲). تحلیل و ارزیابی ابعاد تاب‌آوری شهری در مواجهه با سیلاب (مورد مطالعه: رودخانه خرم رود شهر خرم‌آباد).

فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی. سال چهارم، شماره ۱(۱۳)، صص ۴۷-۶۷.

Doi:10.52547/gsma.4.1.47

۱. مقدمه

کشور اول دنیا و از حیث مرگ و میر ناشی از این مخاطرات، جایگاه ایران را بین رتبه اول تا سوم جهان ذکر می‌کند (UNESCAP, 2015).

در میان بلایای طبیعی سیلاب از جمله بلایای طبیعی شناخته شده است که طبق گزارش جهانی برنامه عمران سازمان ملل در مورد خطر بلایای طبیعی، سیلاب همراه با زلزله و خشک سالی بالاترین رتبه را از لحاظ خسارت مالی و جانی به همراه دارد. با توجه به اینکه حفاظت کامل از خطر سیلاب امکان پذیر نیست، زیستن در کنار سیلاب و اعمال سیاست‌های جدید در خصوص مدیریت کاربری اراضی و توسعه مناطق مسکونی حریم رودخانه به منظور کاهش اثرات تخریب آن امری ضروری است. شهر خرم‌آباد به عنوان مرکز استان لرستان از جمله شهرهایی است که در دره‌ای واقع است که از هر طرف به کوه و یا زمین‌های کشاورزی و باغات محدود می‌شود و توسعه شهر را بر دو سو یعنی شمال و جنوب شهر محدود کرده است (Dehghani et al, 2017). رودخانه خرم‌آباد یکی از منابع سطحی جنوب غربی کشور است که با حوضه آب خیز به نسبت کوچکی به وسعت ۲۶۱/۲۷۰ هکتار در شهرستان خرم‌آباد استان لرستان واقع شده است. رودخانه خرم‌آباد از رودخانه‌هایی سرچشمه گرفته که از سلسله جبال زاگرس می‌باشند که با رودخانه رباط خرم‌آباد، کرگانه، کاکاشرف، کشکان و سرشاخه‌های فرعی دیگر به رودخانه سیمره متصل شده و رودخانه بزرگ کرخه را تشکیل می‌دهند و تاکنون طرح‌های متعددی در ساحل آن اجرا شده است. بررسی این طرح‌ها حاکی از یک توسعه نامتوازن است. نمونه‌هایی از این عدم توازن را می‌توان در تجاوز به حریم رودخانه و تصرف و تخریب بیشه‌زارها و مناظر طبیعی مجاور آن مشاهده نمود (Western Regional Water Organization, Water Resources Studies Office of Lorestan Province, 2017). آمار سیل‌های این رودخانه از سال ۱۳۵۰ تا سال ۱۳۷۷ که در ایستگاه هیدرومتری چم انجیر ثبت گردیده است، ۲۱۵ مورد سیل را نشان می‌دهد که بیشترین تعداد وقوع سیل را در

امروزه، جمعیت جهان در نواحی شهری با نرخ بی‌سابقه‌ای در حال افزایش است. نگاهی به اولین سرشماری پایه‌ای جمعیت جهان در سال ۱۹۷۲ و مقایسه آن با جمعیت حاضر، نشان می‌دهد که جمعیت جهان از ۳/۸ میلیارد به ۶/۶ میلیارد نفر افزایش پیدا کرده است و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۳۰ بیش از دو سوم از ساکنان جهان در نواحی شهری زندگی کنند

(Zhou et al, 2009:2). این سرعت کنترل نشده و سریع جمعیت، باعث شده که شهرنشینی به عنوان یکی از عوامل اصلی خطر در نظر گرفته شود. همچنین با توجه به این که شهرها مراکز فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی متنوع می‌باشد، در برابر مخاطرات طبیعی، بسیار آسیب‌پذیر هستند (parvin et al, 2016:21). یکی از عمده‌ترین مسائل و مشکلاتی که بیشتر کلان‌شهرهای جهان با آن دست‌به‌گریبان‌اند، مسئله مخاطرات طبیعی است که همواره سکونتگاه‌های بشری و جان انسان‌ها را تهدید می‌کند و در مدت کوتاهی می‌تواند خسارات و تلفات بسیار گسترده‌ای برجای گذارد (Sasanpour et al, 2016:85).

با وقوع سوانح طبیعی، سکونتگاه‌های بشری پذیرای آسیب‌های جانی و مالی قابل توجهی می‌گردند (Yates and Paquette, 2011:7). بسته به ساختار اجتماعی جامعه از لحاظ نوع طبقات اجتماعی و مکان‌هایی که در آن اتفاق می‌افتد، می‌تواند تأثیرات جبران‌ناپذیری روحی و روانی، جسمی و مالی را بر ساکنان تحمیل کنند (Crandall et al, 2010). سوانح طبیعی به عنوان چالشی اساسی در جهت نیل به توسعه پایدار جوامع انسانی به شمار می‌روند. شناخت شیوه‌های نیل به پایداری، به وسیله‌ی الگوهای مختلف کاهش آسیب‌پذیری در برنامه‌ریزی و مدیریت سوانح وارد شده جایگاهی مناسب در سیاست‌گذاری‌های ملی هر کشور یافته است (Mayunga, 2007:1; Ainuddin and Routray, 2012:26). ایران از حیث وقوع سوانح طبیعی در بین ده کشور اول سانحه‌خیز دنیا قرار دارد، به طوری که اسکاپ در گزارش سوانح مرتبط با مخاطرات تکتونیکی، ایران را جزء ده

قابلیت سیستم‌های شهری برای تخلیه رواناب ناشی از سیلاب افزایش می‌یابد. در نتیجه این مقاله نشان می‌دهد که چگونه تاب‌آوری سیل را می‌توان مدل‌سازی کرد و با استفاده از یک شاخص چند معیاره به نام شاخص فضایی تاب‌آوری سیلاب شهری به آن مدل دست یافت. این شاخص با نتایج منسجم و سازگار در ساحل رودخانه دونا در ریودوژانیرو مورد آزمایش و تحقیق قرار گرفت که بر اساس آن چهار سناریو متفاوت تهیه شده است. ۱. وضعیت کنونی وضع موجود؛ ۲. وضعیت فعلی با توجه به اقدامات کنترل پایدار سیلاب؛ ۳. یک وضعیت آینده با زیرساخت‌های مشابه امروز؛ ۴. وضعیت آینده با اقدامات کنترل سیل در نظر گرفته است.

Rezende et al (2019) در پژوهشی به معرفی چارچوبی برای تاب‌آوری سیل شهری و راه‌های کنترل آن پرداخته و معتقدند که در رویکرد کنترل سیل در گذشته، کنترل در مداخلات اصلاحی مداوم، معمولاً از نوع محلی و ناشی از آن بود، اما امروزه این فرآیند برای اجرای (مقاوم‌سازی) ساختارها به سرمایه‌گذاری‌های فزاینده‌ای نیاز دارد و قادر به رواناب تولیدشده توسط مناطق جدید شهری است. این تلاش‌ها مانع از بروز سیل نشده است، اما از خسارات زیادی جلوگیری کرده و نیاز به تغییر مدیریت و استراتژی‌ها، نه تنها با در نظر گرفتن تجزیه و تحلیل هزینه و سود، بلکه همچنین درونی‌سازی به رویکرد مدیریت ریسک باید روی آورد.

Mayes et al (2020) تأثیر رویداد سیل و تاب‌آوری در یک حوضه آبریز و حوادث بارندگی شدید با تغییرات آب و هوایی مکرر را بررسی کرده‌اند و به این نتایج دست یافتند که ضعف تاب‌آوری سیستم در برابر حوادث شدید و کاهش نظارت در طول بروز بحران سیل نیاز به پارامترهای مهم و اساسی در برابر انعطاف‌پذیری در مقابل حوادث شدید دارد.

Wang et al (2020) تاب‌آوری شهری را از دریچه رسانه‌های اجتماعی و جاری شدن سیل در نانجینگ چین با استفاده از یک رویکرد جدید مبتنی بر تلفیق داده‌های رسانه‌های اجتماعی، داده-

استان دارا می‌باشد. عمدتاً طغیان این رودخانه در اثر ریزش باران شدید در مناطق بالادست به وقوع پیوسته و موجب خسارات زیادی به زیرساخت، ابنیه‌ی شهری، تأسیسات مخابراتی، برق، آب، پل‌ها، مزارع کشاورزی، راه‌های مواصلاتی و اموال مردم شده است. از جمله رخدادهای سیلاب در شهر خرم‌آباد می‌توان به سیلاب ۲۶ فروردین ماه ۹۴ اشاره کرد که بارش شدید باران در شهر خرم‌آباد موجب بالا آمدن رودخانه خرم‌آباد شد که در پی آن آب‌گرفتگی شدید منازل مسکونی میدان امام، تخریب پارکینگ، خسارات زیادی به ابنیه، پل‌ها، واحدهای مسکونی، معابر شهر و مغازه‌ها، مسدود شدن پل‌های موقت داخل شهر که همین امر باعث جاری شدن سیل در مناطق جنوبی این شهر از جمله محله خیرآباد شد؛ بنابراین پژوهش حاضر به دنبال بررسی سطح ابعاد تاب‌آوری شهر خرم‌آباد در برابر سیلاب رودخانه خرم رود و در نهایت ارائه راهکارهایی جهت ارتقاء سطح تاب‌آوری شهر خرم‌آباد در مواجهه با سیلاب است.

اینک به برخی پژوهش‌های انجام‌شده در باب تاب‌آوری و مخاطرات محیطی در جهان و ایران اشاره می‌کنیم:

Li et al (2018) ، به کمک اتصال نظریه فاجعه و موازنه توزیع احتمال، نوعی ارزیابی از تاب‌آوری ساختاری سامانه‌های اجتماعی- محیط زیستی انجام دادند. نتایج نشان داد که عوامل کلیدی در حفظ تاب‌آوری اجتماعی- محیط زیستی یکپارچه هشدارهای زود هنگام خطر، تطبیق‌پذیری سامانه‌های شهری و تاب‌آوری آن‌ها در برابر آشفتگی‌ها را ممکن کرده و راهنمایی‌هایی برای مدیریت اجتماعی- محیط زیستی شهری را ارائه دادند.

Bertilsson et al (2018) در پژوهشی با عنوان تاب‌آوری سیلاب شهری شاخص‌های چندگانه برای ادغام تاب‌آوری در برابر سیلاب؛ به برنامه‌ریزی شهری و تاب‌آوری در زمینه خطر سیل می‌پردازند، مانند سنجش توانایی یک سیستم زهکشی برای مقاومت و ارائه خدمات؛ به‌طور مداوم و در طول زمان توانایی یک منطقه شهری برای بازیابی پس از خسارات سیل و همچنین

رتبه‌ی سوم و میزان اشتغال با ۰/۶۷ در رتبه بعدی قرار دارد که حاکی از اهمیت بالای آن در تاب‌آوری شهری است. بین سایر معیارها معیار قطعات فرسوده و نفوذناپذیری فاصله‌ی زیادی با معیارهای بالایی داشته و اهمیت کمتری نسبت به دیگر مقوله‌های تاب‌آوری دارند.

Heydarizadeh et al (2018) در پژوهشی با عنوان "بررسی حادثه سیل شهر خرم‌آباد" به بررسی این مسئله پرداختند که سیل موجب خساراتی همچون تخریب و آسیب شدید زیرساخت‌های شهری، آسیب خیابان‌ها، تخریب و ریزش جاده‌ها و خیابان‌های داخل و حاشیه شهر، تخریب بخشی از مناطق مسکونی حاشیه شهر، آسیب پایه‌های پل‌های شهری، آسیب به ساختمان‌های اداری و دانشگاه‌ها، ورود سیلاب به فرودگاه و قطع پروازهای فرودگاه، سیلابی شدن جاده‌ها و راه‌های مواصلاتی شهر می‌شود. نتایج تحقیق نشان داد که برنامه مشخصی جهت مواجهه و مدیریت آن وجود ندارد، زیرساخت‌ها و امکانات لازم جهت اقدامات پیشگیرانه بسیار ضعیف است. سرعت واکنش و انجام اقدامات در مرحله پاسخ بسیار کند و ارتباط بین سازمانی بسیار ضعیف است، پیشنهاد می‌شود آموزش لازم در خصوص شناخت، پیش‌بینی، آمادگی و تدوین برنامه‌های لازم در مقابله با بحران‌های مختلف از جمله سیل به کلیه رده‌های مختلف، تعیین مناطق امن در سطح شهر با توجه به نوع مخاطره، انجام ساخت‌وسازهای شهری از جمله توسعه خیابان‌ها، زیرگذرها و پل‌ها مهندسی، با دقت و با رعایت اصول علمی، افزایش و توسعه امکانات پیشگیرانه در سطح شهر صورت گیرد.

با توجه به بررسی پیشینه تحقیق در سطح جهان و همچنین ایران و نیز پژوهش‌هایی که در سطح شهر خرم‌آباد راجع به بحث تاب‌آوری به‌خصوص در باب مخاطره سیل صورت گرفته است، تاکنون فقط چند پژوهش در این خصوص که شامل پژوهش رضایی رشنو و حقزاد (۱۳۹۴)؛ اسماعیلیان و حسینی عسگرآبادی (۱۳۹۸) و حیدری زاده و همکاران (۱۳۹۸) درباره بحران سیل در شهر خرم‌آباد انجام شده است و نیز بیشتر پژوهش‌های انجام شده

های کاربری اراضی و سایر اطلاعات بررسی کرده و پیشنهاد کردند که اقدامات سیاست‌گذاری باید برای افزایش انعطاف-پذیری سیل شهری و پوشش هر دو زیرساخت‌های فیزیکی و عناصر انسانی انجام گیرد.

Vitale et al (2020) در پژوهشی باهدف انعطاف‌پذیری در مقابل سیل شهری، یک تحلیل گفتاری - نهادی از برنامه‌ریزی در کلان‌شهر میلان، به بررسی گفتمان تاب‌آوری در حوضه رودخانه لامبرو (کلان‌شهر میلان) زیرساخت‌های حفاظت از سیل یا ساختمان‌ها در چارچوب تحلیل گفتاری - نهادی برنامه‌ریزی و نتایج تعاملات استراتژیک در صحنه‌های عمل پرداختند و نشان دادند که انعطاف‌پذیری اجتماعی- زیست‌محیطی و بحث مقاومت مهندسی در حوضه رودخانه لامبرو در راستای سیاست‌ها و بودجه ملی جزء اهداف اساسی است.

در کشور ما ایران نیز پژوهش‌های متعددی درباره تاب‌آوری و مخاطرات محیطی کار شده است که به اهم و بروزترین منابع موجود می‌پردازیم:

Ketabchi & Rasaei Pour (2018) به بررسی تاب‌آوری شهری با ارائه مدلی مفهومی از برنامه‌ریزی و مدیریت شهری پرداختند و به این نتیجه رسیدند که شناسایی و آزمودن نقطه‌ضعف‌های شهری، تبدیل این نقطه‌ضعف‌ها به نقطه قوت و درنهایت یافتن فرم‌ها، عملکردها و جریان‌ات انطباق‌پذیر و انعطاف‌پذیر می‌تواند در توسعه طرح‌های شهری حائز اهمیت باشد.

Esmailian & Hosseini Asgarabadi (2018) در پژوهشی با عنوان "رتبه‌بندی مؤلفه‌های تاب‌آوری شهری (نمونه موردی: شهر خرم‌آباد)" بر همین اساس هدف تحقیق حاضر رتبه‌بندی عوامل مؤثر تاب‌آوری شهری در شهر خرم‌آباد می‌باشد. با روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از تکنیک تاپسیس به رتبه‌بندی مؤلفه‌های تاب‌آوری شهر خرم‌آباد پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که همکاری با افراد در سطح ناحیه با وزن ۰/۷۵ درصد وضعیت بهتری نسبت به سایر شاخص‌ها دارد. تعامل نهادها با مردم نیز با وزن ۰/۷۴ رتبه دوم، نسبت مردم مشمول بیمه نیز با ۰/۷۱

درباره بحث تاب‌آوری در شهر خرم‌آباد به صورت کلی و بیشتر با تأکید بر بحران زلزله بوده است. لذا با توجه به اینکه خرم‌آباد شهر پربارانی است و با توجه به این نکته که شهر در دره‌ای محصور به کوه‌ها واقع شده و تمام بارش دریافتی در شهر جمع می‌شود و دبی سیلابی رودخانه خرم‌آباد (که از مرکز شهر می‌گذرد) سابقه ۴۰۰ مترمکعب در ثانیه دارد، این مسئله منجر به تهدیدی مهم برای خطر احتمالی سیل می‌باشد. لذا نیاز مبرم به مفهوم تاب‌آوری در کالبدی رودخانه خرم‌آباد است که بتوان با ارائه راهکارهایی در جهت رفع این تهدید اساسی برآییم.

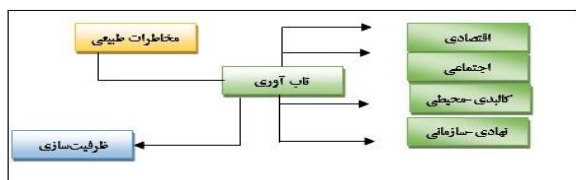
۲. مبانی نظری

یکی از عمده‌ترین مسائل و مشکلاتی که بیشتر کلان‌شهرهای جهان با آن دست به‌گریبان‌اند، مخاطرات طبیعی است که همواره سکونتگاه‌های بشر و جان انسان‌ها را تهدید می‌کند و در مدت کوتاهی می‌تواند خسارات و تلفات بسیار گسترده‌ای برجای بگذارد (Sasanpour & Mosivand, 2009:29). از جمله این پیامدها، بروز آسیب‌های زیست‌محیطی، ایجاد هزینه‌های کلان در بعد فردی تا فراملی، ناآرامی‌های اجتماعی و شکست ساختارهای کالبدی سکونتگاه‌ها است (Sadeghlou & Khedari, 2013:37). بر اساس نظر ژاو و همکاران (۲۰۰۹)، مخاطرات طبیعی این ظرفیت را دارند که در نبود سیستم‌های کاهش خطر، به سوانحی هولناک و نابودکننده برای جوامع بشری تبدیل شوند. از این رو بسیاری از مکان‌های قابل سکونت انسان‌ها در معرض مخاطرات طبیعی قرار دارند. نکته قابل تأمل آن است که مخاطرات طبیعی را نمی‌توان از بین برد، بلکه باید با اقدامات کاهش‌ی به مدیریت این پدیده‌ها پرداخت و یا این که تاب‌آوری جوامع در برابر این نوع مخاطرات را بهبود بخشید (Ramzanzadeh Lesboi & Badri, 2013:109). در این راستا، امروزه دولت‌ها تلاش می‌کنند به‌جای مدیریت سازه‌ای، ترکیبی از روش‌های غیر سازه‌ای و سازه‌ای را به کار ببرند و در واقع تلاش می‌کنند که سکونتگاه‌ها را تاب‌آور سازند (Badri, 2012:39). در واقع ظرفیت پاسخ-

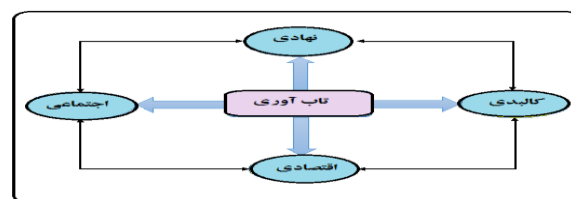
دهی مردم و جامعه در مواجهه با مخاطرات طبیعی با مفاهیم آسیب‌پذیری و تاب‌آوری، مطرح می‌شوند (-: Gaillard, 2007). در این راستا، کلمه تاب‌آوری از لغت لاتین Resilio به معنای "به‌طور ناگهانی عقب‌نشینی کردن" استخراج شده است (Borsekova et al, 2018). ورود مبحث تاب‌آوری به مقوله شهرسازی و مدیریت بحران به‌مثابه تولد فرهنگی جدید است. عبارتی چون جوامع تاب‌آور پایدار؛ معیشت تاب‌آور و ایجاد جوامع تاب‌آور به‌صورت معمول در مقالات علمی و برنامه‌های عملیاتی استفاده می‌شوند. این در حالی است که برخی از آن به‌عنوان الگوی جدیدی در تحولات شهرسازی یاد می‌کنند (Windel, 2011). بر اساس در بررسی مطالعات تاب‌آوری به‌طور کلی چهار بعد اصلی بایستی مورد توجه قرار گیرند.

شکل شماره ۱ این ابعاد اصلی را نشان می‌دهد. چهار بعد اجتماعی، اقتصادی، نهادی، کالبدی و محیطی به‌عنوان ابعاد تاب‌آوری معرفی شده‌اند. تاب‌آوری اجتماعی یک فرایند است که شبکه‌ای از ظرفیت‌های سازگاری را به انطباق پس از یک اختلال یا ناسازگاری مرتبط می‌کند، سازگاری جامعه در سلامتی مردم مشهود است، که به‌عنوان سطوح بالا و غیرمتعارف بهداشت، عملکرد و کیفیت زندگی ذهنی و رفتاری تعریف شده است (Norris et al, 2008). برونی تاب‌آوری اقتصادی را در دو بعد پویا و ایستا می‌داند، به این صورت که تاب‌آوری اقتصادی پویا سرعتی است که در یک‌نهاد و یا سیستم از شوک شدید درمی‌آید، بهبود می‌یابد و به حالتی مطلوب می‌رسد، درحالی‌که تاب‌آوری اقتصادی استاتیک توانایی هر نهاد یا سیستم به حفظ عملکرد هنگامی که دچار شوک شدید می‌گردد، تعریف می‌شود (Bruneau et al, 2003). تاب‌آوری نهادی به‌عنوان ظرفیت جوامع برای کاهش خطر و ایجاد پیوندهای سازمانی در درون جامعه تعریف می‌شود، به‌نوعی که ویژگی‌های مرتبط با تقلیل خطر، برنامه‌ریزی و تجربه سوانح قبلی را در برمی‌گیرد (Majnoni Notakhane et al, 2016:65). تاب‌آوری کالبدی- محیطی، ارزیابی واکنش جامعه و ظرفیت بازسازی بعد از سانحه

نظیر پناهگاه، واحدهای مسکونی، تسهیلات سلامتی و ... را به همراه دارد (Rezaei et al, 2010).

شکل ۲. مدل مفهومی پژوهش

شکل ۱. ابعاد تاب آوری شهری (Rafiyani, 2011: 19)

۳. روش تحقیق

محدوده زمانی این پژوهش سال ۱۴۰۱ و محدوده مکانی شهر خرم آباد است شکل (۳). تحقیق حاضر برحسب هدف، کاربردی و برحسب نحوه گردآوری داده‌ها یک تحقیق تحلیلی می‌باشد، از لحاظ نحوه اجرا، از نوع پیمایشی و برحسب روش تحقیق از نوع کمی می‌باشد. به منظور انجام این پژوهش به دو روش اسنادی و میدانی به تهیه اطلاعات و تجزیه و تحلیل آن‌ها اقدام شده است. در مرحله اسنادی، از منابع موجود الهام گرفته و کار پیمایشی شامل مشاهدات مکرر از محدوده مورد مطالعه و تکمیل پرسشنامه بوده است. پرسشنامه از نوع محقق ساخته به صورت طیف لیکرت (بسیار زیاد، زیاد، نسبتاً زیاد، تا حدودی، نسبتاً کم، کم و بسیار کم) بوده و تکمیل آن به صورت مطالعات میدانی انجام شده است. جامعه آماری در پژوهش حاضر شامل دو بخش می‌باشد، بخش اول ساکنین شهر خرم آباد که بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵، تعداد (۳۷۳۴۱۶)، نفر بودند که با استفاده از نمونه-گیری تصادفی (فرمول کوکران)، تعداد (۳۸۳)، نفر تعیین شدند. در بخش دوم، جامعه آماری پژوهش خبرگان سازمان آب و هواشناسی لرستان و مدیریت مسائل برنامه‌ریزی شهری می‌باشند که از این میان آن‌ها ۸۰ نفر به صورت نمونه‌های هدفمند انتخاب و مورد پرسشگری قرار گرفتند.

متغیرهای این پژوهش شامل ۴ بعد تاب آوری (اقتصادی، اجتماعی، محیطی-کالبدی و سازمانی) همراه با شاخص‌های آن بوده است جدول (۱). شاخص‌ها مورد نظر در این پژوهش بر اساس مطالعات انجام شده در داخل و خارج از ایران انتخاب شده

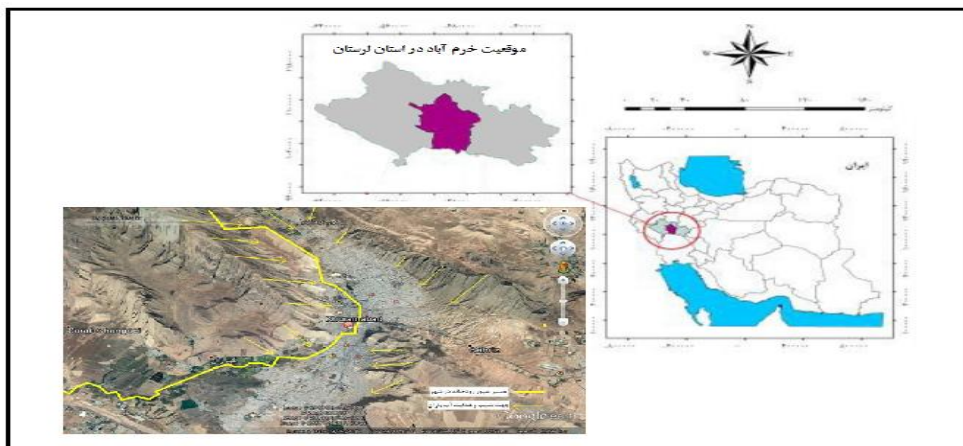
و روایی (اعتبار) آن با توجه به اهمیت هر یک نسبت به محدوده مورد مطالعه، توسط ۷ نفر از خبرگان مدیریت مسائل برنامه‌ریزی شهری بررسی و تأیید شد. برای تعیین پایایی ابعاد تاب آوری، از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است. ضریب محاسبه شده برابر ۰/۷۹ است؛ این مقدار نشان‌دهنده قابلیت اعتماد بالای سوالات است. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS، مدل‌های ترکیبی (FKOPRAS + FARAS) و مدل FBMW استفاده شده است.

۴. محدوده جغرافیایی مورد مطالعه

شهر خرم آباد در طول جغرافیایی ۲۲° ۴۸' شرقی نسبت به نصف النهار گرینویچ و عرض جغرافیایی ۳۳° ۲۲' شمالی نسبت به استوا، در ارتفاع ۱۱۷۱ متری واقع شده است. خرم آباد از طرف شمال به تپه کیو با ارتفاع ۱۲۹۰ متر، از طرف شمال شرقی به دامنه‌های مخمل کوه به ارتفاع ۱۸۰۲ متر، از طرف جنوب شرقی به کوه‌های شیر کشان به ارتفاع ۱۷۶۵ متر و پشته حسین آباد و کوه پشته به ارتفاع ۱۵۵۰ متر محدود است. همچنین از طرف غرب به شاخه‌هایی از سفیدکوه که تا حاشیه شهر بیش آمده و شهر را محدود کرده است، منتهی می‌شود. شهر خرم آباد در طول دره‌ای که رودخانه خرم آباد با جهتی شمالی - جنوبی آن جریان دارد، واقع شده است. بخشی شمالی شهر چهره کوهستانی و ناهموار و بخش جنوبی شهر چشم‌اندازی هموار دارد. وسعت این دره چندان زیاد نمی‌باشد، به طوری که در گلوگاه دره، عرض دره به حداقل می‌رسد که در این قسمت عرض فضای شهری از ۱۱۰۰ متر تجاوز نمی‌کند. در این دره محصور بین ارتفاعات مجاور،

وضع قرار گرفتن و جهت ارتفاعات مجاور شهر خرم آباد به شهر موقعیت اقلیمی خاصی داده و نیز موجب جریان دائمی رودخانه خرم آباد و کرگانه گردیده است (*Comprehensive plan of Khorramabad city, 2015*).

هرکجا کوهها از هم فاصله داشته و عامل فرسایش بیشتر تأثیرگذار بوده، شیبها ملایم تر و وسعت بیشتر بوده؛ بنابراین اجازه زیست به انسان داده شده و شهر بدان سوی گسترش یافته است و هرکجا که کوهها فاصله کمتری نسبت به هم دارند، دره تنگ و شیب شدیدتر شده و شهر باریک و کشیده شده است.

شکل ۳. نقشه محدوده مورد مطالعه

جدول ۱. شاخص‌های پژوهش

گویه	بعد	گویه	بعد
برنامه‌ریزی جهت عدم وارد شدن خسارات به وسایل داخل منزل	اقتصادی	پیوند همسایگی	اجتماعی
کاهش خسارت بنا		مشارکت مدنی	
تجربه خسارت دیدن در زمان سیلاب		شبکه اجتماعی	
جبران خسارت وارد شده بر اساس اندازه‌های مالی		واکنش و تمایل به کمک در مقابل سوانح	
میزان استفاده از وام‌های بانکی جهت تعمیر و بازسازی مسکن		آشنایی و تمایل به کمک در مقابل سوانح	
حمایت‌های مالی نهادهای دولتی و غیردولتی		آشنایی با قوانین بازتوانی بعد از سانحه	
بازگشت به شرایط درآمدی و شغل اول با حمایت اقوام و خویشان		آموزش آمادگی از خطر	
کسب شغل جدید پس از دست دادن شغل اول		درک محلی از خطر	
ظرفیت (توانایی) جبران خسارت			
کیفیت ساختمان‌ها	کالبدی-محیطی	آگاهی و دانش	نهادی-سازمانی
میزان مقاومت مساکن در برابر سیل		دسترس برابر به ارتباطات و اطلاعات	
میزان فضای باز مساکن و فضای باز شهری		سلامت جسمی و روانی	
میزان تراکم ساختمانی		دلبستگی به مکان	
مکان‌یابی بهینه و استتار مساکن در برابر سیل		امنیت در زمان وقوع سیلاب	
میزان حفاظت محیط‌زیست در برابر سیل		شرکت در کارگاه‌های آموزشی مقابله با حوادث طبیعی	
هماهنگ‌سازی و هماهنگی مدیران شهر در زمینه سیل	نهادی-سازمانی	نحوه مدیریت سیل شهر خرم آباد	
وضعیت برنامه‌ریزی جامع مدیران در زمینه سیل		مسئولیت‌پذیری مسئولین هنگام مواجهه با سیل	
وضعیت استفاده از کارشناسان و نخبگان شهر در زمینه سیل		وضعیت آگاهی‌رسانی میران شهری هنگام رویارویی با بحران سیل	

(Source: Mirasadollahi et al, 2018; Sharifinia, 2018; Ghazanfarpour et al, 2018)

۵. بحث و یافته‌ها

کنترل سیل از اولویت‌های مهم در حوزه آبریز رودخانه خرم‌آباد می‌باشد. رود و رودخانه در هرجایی نشان از زندگی دارد، اما خرم‌آباد در مرکز لرستان متأسفانه به دلیل بی‌مسئولیتی برخی از مسئولین به محل تجمع زباله‌ها تبدیل شده است، به گونه‌ای که در فصل گرما بوی نامطبوع آن اهالی را آزار می‌دهد.

با بتن‌ریزی در بستر رودخانه نه تنها این رودخانه ساماندهی نشده، بلکه به تهدیدی در فصل بارش و سرما تبدیل شده است، چراکه با بارش و بروز سیل در مرکز استان امکان طغیان این رودخانه وجود دارد. بایان اینکه در بسیاری از کلان‌شهرها نظیر اصفهان از رودخانه به‌عنوان یک ظرفیت گردشگری استفاده می‌شود، متأسفانه در مرکز استان، خرم‌رود به محل عبور فاضلاب و مأمی برای چونندگان تبدیل شده است. رودخانه در هر شهر نمادی از شادابی، شمع و طراوت است، اما رودخانه خرم‌آباد به علت بهره‌برداری غیراصولی از شرایط و امکاناتی که در آنجاست کمتر نقش رودخانه را داشته و برخلاف بسیاری از شهرهای کشور تبدیل به مسیل شده است، درحالی که تفاوت زیادی بین رودخانه و مسیل وجود دارد.

با شرح فوق، بدیهی است مطالعه و تحقیق در مورد ابعاد مختلف چنین رودخانه‌ای، به‌ویژه ارزیابی خطر سیلاب در رودخانه خرم رود شهر خرم‌آباد امری کاملاً ضروری است.

در راستای سنجش میزان تاب‌آوری شهری در مقابله با سیلاب در خرم‌آباد، از آزمون تی تک نمونه استفاده شد، به این صورت که عدد (۳) به‌عنوان حد متوسط تاب‌آوری در نظر گرفته شده است و داده‌ها در هر یک از گویه‌های سنجش تاب‌آوری با این عدد سنجیده شده‌اند؛ بنابراین، با استفاده از این آزمون کلیه گویه‌های تاب‌آوری در ابعاد (اقتصادی، اجتماعی، نهادی، کالبدی و فیزیکی) در سه سطح نیمه پایدار، پایداری متوسط، پایداری زیاد تقسیم‌بندی می‌گردند.

مهم‌ترین عنصر سازمان فضایی شهر خرم‌آباد رودخانه شهر است که با راستای عمومی شمال به جنوب تمامی طول شهر را طی کرده و با پیچ‌وخم‌های خود در مقاطع گوناگون خیابان‌های شهر را قطع می‌کند. رودخانه به‌عنوان یک لبه طبیعی جداکننده نقش قابل توجهی در تشکیل تقسیمات کالبدی شهر ایفا می‌کند. رودخانه خرم‌آباد یا خرم رود که در اصطلاح محلی به آن گلال گفته می‌شود از پتانسیل بالایی برای طراحی شهری و تبدیل به یک محور فراغتی گردشگری برخوردار است که از این پتانسیل در بخش‌های شمالی شهر به‌خوبی استفاده شده است (Comprehensive plan of Khorramabad city, 2015). رودخانه دائمی خرم‌آباد دارای حدوداً ۸۰ کیلومتر طول می‌باشد و از ریزابه‌ها و چشمه‌های بسیاری که همگی آن‌ها از ارتفاعات پیرامون خرم‌آباد سرچشمه گرفته‌اند، پدید می‌آید. این رودخانه نخست از دره شمال شرقی کوه لپوپیاده به‌سوی جنوب شرقی جاری شده و سپس به نصرآباد سرازیر و پس از عبور از دره شرقی سفیدکوه به شهر خرم‌آباد وارد می‌شود. در این شهر با رودخانه بزرگی که از ارتفاعات شرقی سرازیر شده متصل می‌شود و در جنوب شهر با رودخانه تنگ بهرام کش در هم می‌آمیزد و به‌طرف غرب تغییر مسیر داده و به دهستان کرگاه وارد می‌شود. در این دهستان با رودخانه دره نسب درهم آمیخته و پس از عبور از دهستان ویسان در دهستان همیان به رود کشکان می‌ریزد و وارد محدوده مطالعاتی پلدختر می‌گردد.

دبی سیلابی رودخانه خرم‌آباد سابقه ۴۰۰ مترمکعب در ثانیه دارد و اخیراً با توجه به احداث برخی پل‌های موقت، ساخت‌وسازهای غیراصولی، کاهش حریم مجاز توسط برخی افراد یا دستگاه‌ها و ایجاد پارکینگ در حریم رودخانه، خشک‌سالی‌ها و کاهش دبی رودخانه خرم‌آباد فرصت توسعه را از دست داده و به تهدیدی برای خطر احتمالی سیل در کوتاه‌مدت و انباشت زباله تبدیل شده است (Studies of Lorestan Regional Water Company, 2015؛ بنابراین اقدامات کاهش خسارات و

در ادامه نیز به منظور رتبه‌بندی هر یک از گویه‌ها و ابعاد به‌طور جداگانه از مدل FARAS + FBMW و مدل‌های ترکیبی FKOPRAS استفاده شده است.

به‌منظور تحلیل نتایج میزان تاب‌آوری هر یک از ابعاد بر اساس مدل (FARAS + FKOPRAS)، یک شاخص کیفی پیشنهاد شده است که به کمک آن می‌توان میزان هر یک از ابعاد تاب‌آوری شهری را در شهر خرم‌آباد در برابر سیلاب به‌صورت کیفی تعیین نمود. بر این اساس:

- بین (۰/۳۰ - ۰/۱۰۰): میزان تاب‌آوری کم، بین (۰/۳۰ - ۰/۴۰)، بعد مربوطه در وضعیت قرمز می‌باشد. اگر بین (۰/۶۰ - ۰/۴۰)،

باشد، آنگاه تاب‌آوری در وضعیت زرد و میزان تاب‌آوری آن در حد متوسط، و اگر بین (۰/۶۰ تا ۰/۷۰) باشد، آنگاه بعد در وضعیت زرد و میزان تاب‌آوری آن نسبتاً زیاد است. اگر بین (۰/۷۰ - ۰/۸۰)، باشد، آنگاه وضعیت بعد سبز و میزان تاب‌آوری آن زیاد می‌باشد و اگر بین (۰/۸۰ تا ۰/۱۰۰)، باشد، بعد مربوطه در وضعیت سبز و میزان تاب‌آوری آن خیلی زیاد است. مطابق جدول (۲)، سنجش تاب‌آوری شهری در بعد اقتصادی نشان داده شده است.

جدول ۲. سنجش تاب‌آوری شهری در بعد اقتصادی

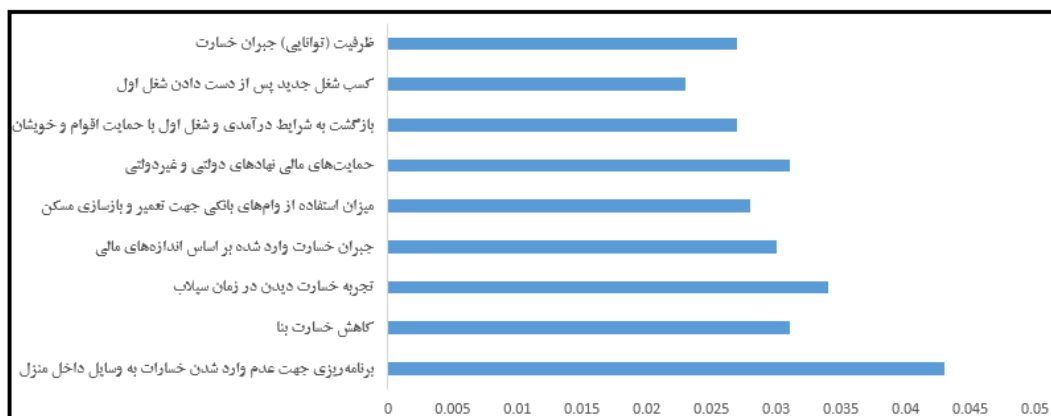
ارزیابی گویه	فاصل اطمینان تفاوت ۰/۹۵		معناداری (۲) دامنه)	T	میانگین	گویه
	پایین	بالا				
تاب‌آوری کم	۲/۲۲	۲/۵۴	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۵	۲/۴۳	برنامه‌ریزی جهت عدم وارد شدن خسارات به وسایل داخل منزل
تاب‌آوری کم	۲/۲۳	۲/۵۵	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۶	۲/۴۴	کاهش خسارت بنا
تاب‌آوری کم	۲/۲۲۴	۲/۵۶	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۷	۲/۴۵	تجربه خسارت دیدن در زمان سیلاب
تاب‌آوری کم	۲/۵۱	۲/۶۳	۰/۰۰۰	۲۲/۴۵۰	۲/۵۱	جبران خسارت وارد شده بر اساس اندازه‌های مالی
تاب‌آوری کم	۱/۸۹	۲/۱۰	۰/۰۰۰	۲۲/۴۳۱	۲/۱۱	میزان استفاده از وام‌های بانکی جهت تعمیر و بازسازی مسکن
تاب‌آوری کم	۲/۱۱	۲/۴۲	۰/۰۰۰	۲۲/۴۳۴	۲/۲۲	حمایت‌های مالی نهادهای دولتی و غیردولتی
تاب‌آوری کم	۲/۲۴	۲/۴۷	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۰	۲/۳۴	بازگشت به شرایط درآمدی و شغل اول با حمایت اقوام و خویشان
تاب‌آوری کم	۲/۲۲۴	۲/۵۶	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۷	۲/۴۵	کسب شغل جدید پس از دست دادن شغل اول
تاب‌آوری کم	۲/۲۷	۲/۴۸	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۱	۲/۳۹	ظرفیت (توانایی) جبران خسارت

مطابق جدول (۳)، میزان تاب‌آوری اقتصادی در شهر خرم‌آباد در مقابل سیلاب، با مقدار میانگین‌های به‌دست آمده پایین‌تر از حد متوسط عدد (۳)، گویای تاب‌آوری کم در این بعد است.

جدول ۳. تحلیل میزان تاب‌آوری شهری در بعد اقتصادی و گویه‌های آن

امتیاز	نتایج	مدل‌های ترکیبی FARAS + FKOPRAS	بعد
۳۳/۰۳	۶/۱۱۳	امتیاز کسب شده (QL)	اقتصادی
	۷/۲۴۳	بیشینه امتیاز (QMAX)	
	۵/۱۱۰	کمینه امتیاز (QMIN)	
	۲/۱۳۳	فاصله بین QMAX و QMIN	
رتبه	وزن	گویه	مدل BMW
۱	۰/۰۴۳	برنامه‌ریزی جهت عدم وارد شدن خسارات به وسایل داخل منزل	
۳	۰/۰۳۱	کاهش خسارت بنا	

۲	۰/۰۳۴	تجربه خسارت دیدن در زمان سیلاب	اقتصادی
۴	۰/۰۳۰	جبران خسارت وارد شده بر اساس اندازه‌های مالی	
۵	۰/۰۲۸	میزان استفاده از وام‌های بانکی جهت تعمیر و بازسازی مسکن	
۳	۰/۰۳۱	حمایت‌های مالی نهادهای دولتی و غیردولتی	
۶	۰/۰۲۷	بازگشت به شرایط درآمدی و شغل اول با حمایت اقوام و خویشان	
۷	۰/۰۲۳	کسب شغل جدید پس از دست دادن شغل اول	
۶	۰/۰۲۷	ظرفیت (توانایی) جبران خسارت	

نمودار ۱. وزن نهایی هر یک از گویه‌های بعد اقتصادی

مطابق نتایج در جدول (۳) و نمودار (۱)، به ترتیب گویه برنامه - جدید پس از دست دادن شغل اول با مقدار وزن ۰/۰۲۳، کمترین میزان تاب‌آوری اقتصادی را در برابر سیلاب در خرم- مقدار وزن ۰/۰۴۳، بیشترین میزان تاب‌آوری و کسب شغل ریزی جهت عدم وارد شدن خسارات به وسایل داخل منزل با آباد به خود اختصاص داده‌اند.

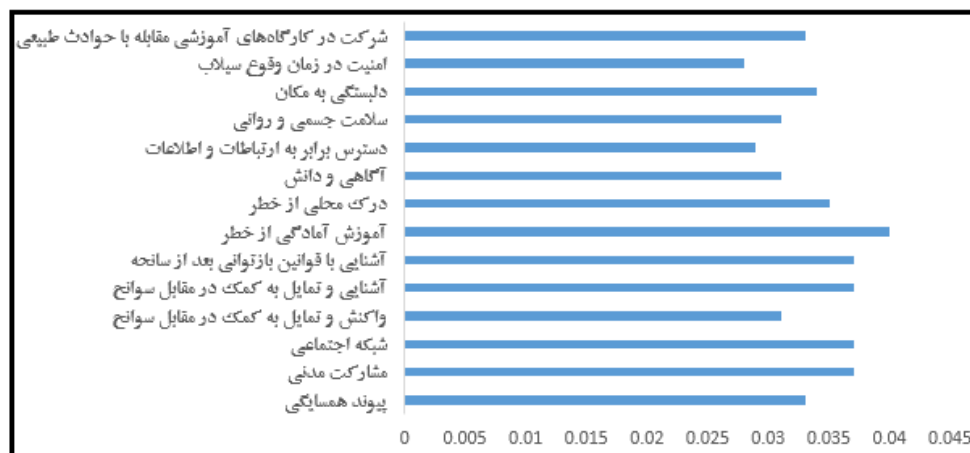
جدول ۴. سنجش تاب‌آوری شهری در بعد اجتماعی

ارزیابی گویه	فاصل اطمینان تفاوت ۰/۹۵		معناداری (۲) دامنه)	T	میانگین	گویه
	پایین	بالا				
تاب‌آوری کم	۱/۸۸	۲/۱۷	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۷	۲/۰۰	پیوند همسایگی
تاب‌آوری کم	۱/۷۸	۱/۹۶	۰/۰۰۰	۲۲/۴۷۷	۱/۸۹	مشارکت مدنی
تاب‌آوری کم	۱/۷۱	۱/۹۸	۰/۰۰۰	۲۲/۴۷۵	۱/۸۷	شبکه اجتماعی
تاب‌آوری کم	۱/۸۸	۲/۱۷	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۷	۲/۰۰	واکنش و تمایل به کمک در مقابل سوانح
تاب‌آوری کم	۲/۰۰	۲/۲۳	۰/۰۰۰	۲۲/۵۷۶	۲/۱۱	آشنایی و تمایل به کمک در مقابل سوانح
تاب‌آوری کم	۱/۸۸	۲/۱۷	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۷	۲/۰۰	آشنایی با قوانین بازتوانی بعد از سانحه
تاب‌آوری کم	۱/۷۸	۱/۹۶	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۷	۱/۸۹	آموزش آمادگی از خطر
تاب‌آوری کم	۱/۷۰	۱/۹۸	۰/۰۰۰	۲۲/۴۴۸	۱/۹۰	درک محلی از خطر
تاب‌آوری کم	۱/۷۱	۱/۹۸	۰/۰۰۰	۲۲/۴۷۵	۱/۸۷	آگاهی و دانش
تاب‌آوری کم	۱/۸۸	۲/۱۷	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۷	۲/۰۰	دسترس برابر به ارتباطات و اطلاعات
تاب‌آوری کم	۱/۸۸	۲/۱۹	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۹	۲/۰۳	سلامت جسمی و روانی
تاب‌آوری کم	۱/۹۳	۲/۱۹	۰/۰۰۰	۲۲/۵۷۰	۲/۰۵	دلبستگی به مکان
تاب‌آوری کم	۱/۸۸	۲/۱۷	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۷	۲/۰۰	امنیت در زمان وقوع سیلاب
تاب‌آوری کم	۱/۸۹	۲/۱۸	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۸	۲/۰۱	شرکت در کارگاه‌های آموزشی مقابله با حوادث طبیعی

مطابق جدول (۴)، میانگین‌های به دست آمده پایین تر از حد متوسط عدد (۳)، در گویه‌ها، نشان دهنده تاب آوری (اجتماعی) کم در شهر خرم آباد در مقابل سیلاب است.

جدول ۵. تحلیل میزان تاب آوری شهری در بعد اجتماعی و گویه‌های آن

امتیاز	نتایج	مدل‌های ترکیبی FARAS + FKOPRAS	بعد
۳۴/۰۰	۶/۳۴۵	امتیاز کسب شده (QL)	اجتماعی
	۷/۵۵۴	پیشینه امتیاز (QMAX)	
	۵/۰۹۸	کمینه امتیاز (QMIN)	
	۲/۴۵۶	فاصله بین QMAX و QMIN	
رتبه	وزن	گویه	مدل BMW
۶	۰/۰۳۳	پیوند همسایگی	اجتماعی
۳	۰/۰۳۷	مشارکت مدنی	
۲	۰/۰۳۷	شبکه اجتماعی	
۷	۰/۰۳۱	واکنش و تمایل به کمک در مقابل سوانح	
۳	۰/۰۳۷	آشنایی و تمایل به کمک در مقابل سوانح	
۳	۰/۰۳۷	آشنایی با قوانین بازتوانی بعد از سانحه	
۱	۰/۰۴۰	آموزش آمادگی از خطر	
۴	۰/۰۳۵	درک محلی از خطر	
۱	۰/۰۴۰	آگاهی و دانش	
۸	۰/۰۲۹	دسترس برابر به ارتباطات و اطلاعات	
۷	۰/۰۳۱	سلامت جسمی و روانی	
۵	۰/۰۳۴	دلبستگی به مکان	
۹	۰/۰۲۸	امنیت در زمان وقوع سیلاب	
۶	۰/۰۳۳	شرکت در کارگاه‌های آموزشی مقابله با حوادث طبیعی	

نمودار ۲. وزن نهایی هر یک از گویه‌های بعد اجتماعی

با مقدار وزن ۰/۰۲۸، کمترین میزان تاب‌آوری اجتماعی را در برابر سیلاب در خرم‌آباد به خود اختصاص داده‌اند.

طبق نتایج در جدول (۵) و نمودار (۲)، به ترتیب گویه‌های آموزش در برابر آمادگی خطر، آگاهی و دانش با مقدار وزن ۰/۰۴۰، بیشترین میزان تاب‌آوری و امنیت در زمان وقوع سیلاب

جدول ۶. سنجش تاب‌آوری شهری در بعد کالبدی-محیطی

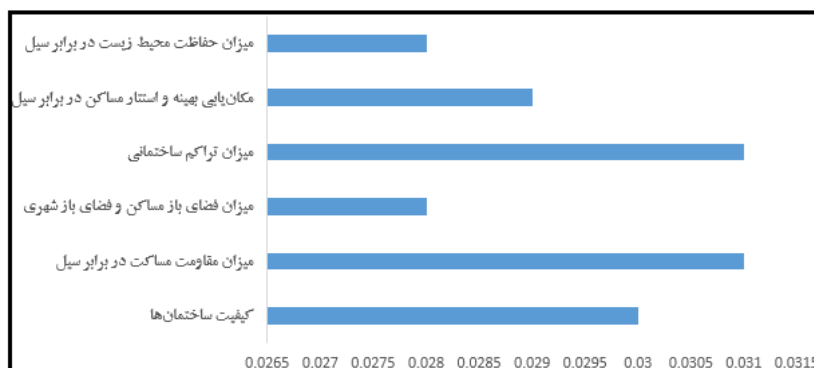
ارزیابی گویه	فاصل اطمینان تفاوت ۰/۹۵		معناداری (۲) (دامنه)	T	میانگین	گویه
	پایین	بالا				
تاب‌آوری کم	۲/۰۰	۲/۲۲	۰/۰۰۰	۲۲/۵۸۰	۲/۱۳	کیفیت ساختمان‌ها
تاب‌آوری کم	۱/۹۳	۲/۱۹	۰/۰۰۰	۲۲/۵۷۰	۲/۰۵	میزان مقاومت مسکن در برابر سیل
تاب‌آوری کم	۱/۹۲	۲/۱۷	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۸	۲/۰۴	میزان فضای باز مسکن و فضای باز شهری
تاب‌آوری کم	۱/۹۱	۲/۱۵	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۶	۲/۰۳	میزان تراکم ساختمانی
تاب‌آوری کم	۲/۰۲	۲/۲۴	۰/۰۰۰	۲۲/۵۸۳	۲/۱۴	مکان‌یابی بهینه و استتار مسکن در برابر سیل
تاب‌آوری کم	۱/۸۹	۲/۱۳	۰/۰۰۰	۲۲/۵۶۴	۲/۰۲	میزان حفاظت محیط‌زیست در برابر سیل

(۳)، گویای تاب‌آوری (کالبدی-محیطی) کم در شهر خرم‌آباد در مقابل سیلاب است.

مطابق جدول (۶)، تمامی گویه‌های مطرح شده در بعد کالبدی-محیطی با میانگین‌های به دست آمده پایین‌تر از حد متوسط عدد

جدول ۷. تحلیل میزان تاب‌آوری شهری در بعد کالبدی-محیطی و گویه‌های آن

امتیاز	نتایج	FARAS + FKOPRAS مدل‌های ترکیبی	بعد
۳۲/۰۰	۶/۳۳۴	امتیاز کسب شده (QL)	کالبدی-محیطی
	۷/۱۰۰	پیشینه امتیاز (QMAX)	
	۵/۲۴۵	کمینه امتیاز (QMIN)	
	۱/۸۵۵	فاصله بین QMAX و QMIN	
رتبه	وزن	گویه	مدل BMW
۲	۰/۰۳۰	کیفیت ساختمان‌ها	کالبدی-محیطی
۱	۰/۰۳۱	میزان مقاومت مسکن در برابر سیل	
۴	۰/۰۲۸	میزان فضای باز مسکن و فضای باز شهری	
۱	۰/۰۳۱	میزان تراکم ساختمانی	
۳	۰/۰۲۹	مکان‌یابی بهینه و استتار مسکن در برابر سیل	
۴	۰/۰۲۸	میزان حفاظت محیط‌زیست در برابر سیل	

نمودار ۳. وزن نهایی هر یک از گویه‌های بعد کالبدی-محیطی

همان‌طور که در جدول (۷)، و نمودار (۳)، مشخص است، از بین گویه‌های مطرح شده، به ترتیب گویه میزان تراکم ساختمانی با مقدار ۰/۰۳۱، بیشترین میزان و گویه‌های میزان فضای باز مساکن و فضای باز شهری و میزان حفاظت محیط‌زیست در برابر سیل با مقدار وزن ۰/۰۲۸، پایین‌ترین میزان تاب‌آوری را در بعد کالبدی-محیطی به خود اختصاص داده‌اند.

جدول ۸. سنجش تاب‌آوری شهری در بعد نهادی-سازمانی

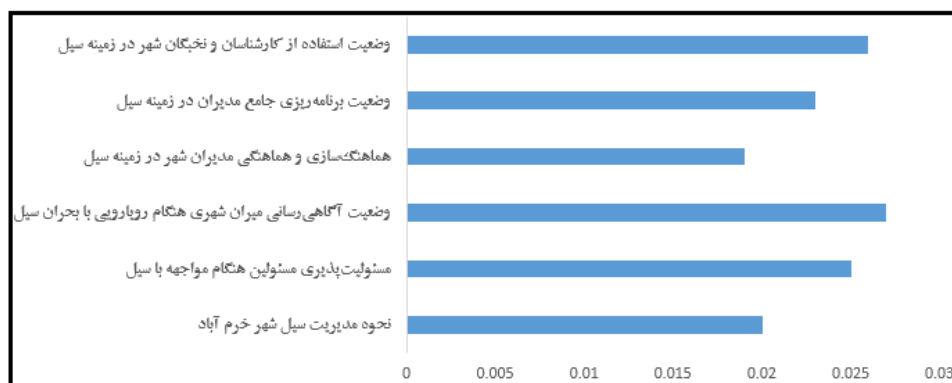
ارزیابی گویه	فاصله اطمینان تفاوت ۰/۹۵		معناداری (۲ دامنه)	T	میانگین	گویه
	پایین	بالا				
تاب‌آوری کم	۲/۱۸	۲/۴۱	۰/۰۰۰	۲۲/۶۷۸	۲/۳۱	نحوه مدیریت سیل شهر خرم‌آباد
تاب‌آوری کم	۲/۰۴	۲/۲۴	۰/۰۰۰	۲۲/۵۵۶	۲/۱۴	مسئولیت‌پذیری مسئولین هنگام مواجهه با سیل
تاب‌آوری کم	۲/۰۹	۲/۳۵	۰/۰۰۰	۲۲/۶۶۷	۲/۲۴	وضعیت آگاهی‌رسانی مدیران و سازمان‌های شهری هنگام رویارویی با بحران سیل
تاب‌آوری کم	۲/۲۷	۲/۴۵	۰/۰۰۰	۲۲/۶۸۰	۲/۳۴	هماهنگ‌سازی و هماهنگی مدیران شهر در زمینه سیل
تاب‌آوری کم	۲/۱۵	۲/۴۶	۰/۰۰۰	۲۲/۶۸۲	۲/۳۶	وضعیت برنامه‌ریزی جامع مدیران در زمینه سیل
تاب‌آوری کم	۲/۲۶	۲/۴۸	۰/۰۰۰	۲۲/۶۸۳	۲/۳۷	وضعیت استفاده از کارشناسان و نخبگان شهر در زمینه سیل

کم ارزیابی شد. در ادامه نیز نتایج مدل‌های فازی به‌منظور رتبه-بندی هر یک از گویه‌ها و بعد نهادی-سازمانی به شرح جدول (۹) است.

همان‌طور که در جدول (۸)، ملاحظه می‌گردد، میانگین تمامی گویه‌های بعد نهادی پایین‌تر از حد متوسط عدد (۳)، می‌باشد؛ بنابراین تاب‌آوری شهر خرم‌آباد در مقابل سیلاب در این بعد نیز

جدول ۹. تحلیل میزان تاب‌آوری شهری در بعد نهادی-سازمانی و گویه‌های آن

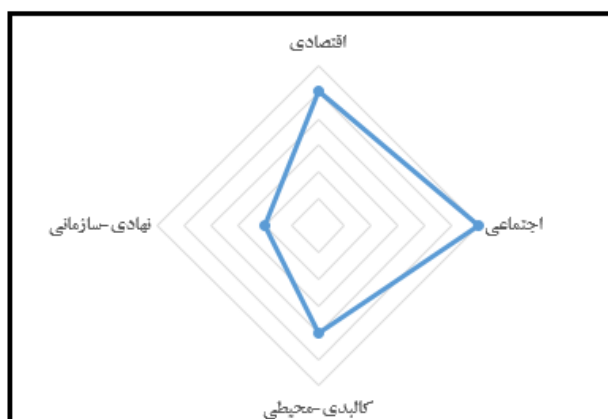
امتیاز	نتایج	FARAS + FKOPRAS مدل‌های ترکیبی	بعد
۳۰/۰۰	۶/۴۴۵	امتیاز کسب شده (QL)	نهادی-سازمانی
	۷/۳۲۱	بیشینه امتیاز (QMAX)	
	۵/۱۲۳	کمینه امتیاز (QMIN)	
	۲/۱۹۸	فاصله بین QMAX و QMIN	
رتبه	وزن	گویه	مدل BMW
۵	۰/۰۲۰	نحوه مدیریت سیل شهر خرم‌آباد	نهادی-سازمانی
۳	۰/۰۲۵	مسئولیت‌پذیری مسئولین هنگام مواجهه با سیل	
۱	۰/۰۲۷	وضعیت آگاهی‌رسانی مدیران شهری هنگام رویارویی با بحران سیل	
۶	۰/۰۱۹	هماهنگ‌سازی و هماهنگی مدیران شهر در زمینه سیل	
۴	۰/۰۲۳	وضعیت برنامه‌ریزی جامع مدیران در زمینه سیل	
۲	۰/۰۲۶	وضعیت استفاده از کارشناسان و نخبگان شهر در زمینه سیل	

نمودار ۴. وزن نهایی هر یک از گویه‌های بعد نهادی-سازمانی

در نهایت در نمودار (۵)، نتایج رتبه‌بندی ابعاد بر اساس مدل-های (آراس فازی و کوپراس فازی) نشان داده شد. بر اساس نتایج به دست آمده، به ترتیب ابعاد (اجتماعی با مقدار وزن ۳۴/۰۰، اقتصادی با مقدار وزن ۳۳/۰۰، کالبدی-محیطی با مقدار وزن ۳۲/۰۰، نهادی-سازمانی با مقدار وزن ۳۰/۰۰)، بیشترین و کمترین میزان تاب‌آوری را در شهر خرم‌آباد در مقابل سیلاب به خود اختصاص داده‌اند.

مطابق جدول (۹)، و نمودار (۴)، گویه وضعیت آگاهی‌رسانی مدیران شهری هنگام رویارویی با بحران سیل با مقدار وزن ۰/۰۲۷، بیشترین میزان و گویه هماهنگ‌سازی و هماهنگی مدیران شهری در زمینه وقوع سیلاب، کمترین میزان تاب‌آوری را در بعد نهادی-سازمانی به خود اختصاص داده‌اند.

نمودار ۵. وزن نهایی هر یک از ابعاد تاب‌آوری در شهر خرم‌آباد

۶. نتیجه‌گیری

سوانح طبیعی به حوزه‌ای مهم و گسترده تبدیل شده است، به طوری که در حال حاضر از حرکت هم‌زمان و متقابل توسعه پایدار و مدیریت سوانح طبیعی به سمت افزایش تاب‌آوری بحث می‌شود. بر این اساس، تحلیل و افزایش تاب‌آوری سیستم-های انسانی و محیطی در برابر سوانح طبیعی در مسیر نیل به آرمان توسعه پایدار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار شده است. در این راستا، پژوهش حاضر باهدف ارزیابی ابعاد تاب‌آوری شهری

در سطح جهانی، تغییرات زیادی در نگرش به مخاطرات طبیعی دیده می‌شود؛ به طوری که دیدگاه غالب از تمرکز صرف بر کاهش آسیب‌پذیری به افزایش تاب‌آوری در مقابل سوانح تغییر پیدا کرده است. بر اساس این نگرش، برنامه‌های کاهش مخاطرات طبیعی باید به دنبال ایجاد و تقویت ویژگی‌های جوامع تاب‌آور باشند و در زنجیره مدیریت سوانح به مفهوم تاب‌آوری نیز توجه شود؛ بنابراین تحلیل و افزایش تاب‌آوری نسبت به

از لحاظ ابعاد (اقتصادی، اجتماعی، محیطی-کالبدی و سازمانی) در برابر مخاطرات طبیعی در شهر خرم‌آباد تدوین شده است. نتایج حاصل از آزمون تی‌تک نمونه‌ای در ابعاد (اقتصادی، اجتماعی، کالبدی-محیطی، نهادی-سازمانی) نشان داد، وضعیت تاب‌آوری شهری در خرم‌آباد ضعیف است و بر اساس مدل‌های ترکیبی (آراس فازی و کوپراس فازی) بعد اجتماعی با مقدار وزن ۳۴/۰۰، بالاترین میزان تاب‌آوری و بعد نهادی-سازمانی با مقدار وزن ۳۰/۰۰، کمترین میزان تاب‌آوری را در شهر خرم‌آباد در مقابل سیلاب به خود اختصاص داده‌اند. در ادامه نیز بر اساس مدل فازی بی‌ام‌وی، در بعد اقتصادی، گویه برنامه‌ریزی جهت عدم وارد شدن خسارات به وسایل داخل منزل با مقدار وزن ۰/۰۴۳، بیشترین میزان تاب‌آوری و کسب شغل جدید پس از دست دادن شغل اول با مقدار وزن ۰/۰۲۳، کمترین میزان تاب-پایین‌ترین میزان تاب‌آوری را در بعد کالبدی-محیطی به خود اختصاص داده است. بر اساس جمع‌بندی و مطالعات صورت گرفته در شهر خرم‌آباد، مشخص شد که انجمن داوطلبانه یا نهادی مردمی منسجمی برای افزایش آگاهی و دانش ساکنین شهری وجود ندارد که در مقابل سیلاب به‌صورت داوطلبانه مشکلات ناشی از این مخاطره را مدیریت کند، در همین راستا، بومیان در زمان حوادث به دلیل واقف نبودن بر اصول اصلی مدیریت بحران بیشتر سبب افزایش خسارت می‌شوند. در نگاهی جامع و سیستماتیک تمامی مؤلفه‌های به‌نوعی به هم وابسته و ضعف هر یک از این مؤلفه‌ها می‌تواند بر روند کلی میزان تاب-آوری اثرگذار باشد. تا زمانی که زیرساخت‌های لازم و مؤلفه‌های اقتصادی در شهر خرم‌آباد تقویت نشوند، نمی‌توان انتظار افزایش تاب‌آوری در حوزه‌های اجتماعی را داشت. به‌عنوان نمونه، اگر مؤلفه‌های اجتماعی-اقتصادی تقویت شوند تا زمانی که رویکرد نامتمرکز (پایین به بالا)، در مدیریت سازمان‌ها و نهادهای دولتی فراهم نشود، نمی‌توان تاب‌آوری شهر را افزایش داد. در این راستا، سازمان‌های مرتبط با مدیریت بحران

آوری شهری را در برابر سیلاب در شهر خرم‌آباد به خود اختصاص داده است. در بعد اجتماعی، گویه‌های آموزش در برابر آمادگی خطر، آگاهی و دانش با مقدار وزن ۰/۰۴۰، بیشترین میزان تاب‌آوری و امنیت در زمان وقوع سیلاب با مقدار وزن ۰/۰۲۸، کمترین میزان تاب‌آوری اجتماعی شهری را در برابر سیلاب در شهر خرم‌آباد شامل شده است. بعد نهادی-سازمانی گویه وضعیت آگاهی‌رسانی مدیران شهری هنگام رویارویی با بحران سیل با مقدار وزن ۰/۰۲۷، بیشترین میزان گویه هماهنگ‌سازی و هماهنگی مدیران شهری در زمینه وقوع سیلاب، کمترین میزان تاب‌آوری؛ در بعد کالبدی-محیطی، گویه میزان تراکم ساختمانی با مقدار ۰/۰۳۱، بیشترین میزان گویه‌های میزان فضای باز مساکن، فضای باز شهری و میزان حفاظت محیط‌زیست در برابر سیل با مقدار وزن ۰/۰۲۸، سیلاب در شهر خرم‌آباد، با واگذاری قسمتی از کارها به جوامع محلی می‌توانند توجه و حمایت بیشتری به مشکلات کلیدی شهر داشته باشند و در ضمن با صرف وقت و فراغت بیشتری به برنامه‌ریزی کاربردی و اثرگذار در این زمینه پردازند. تقویت ارگان‌ها و سازمان‌ها در حالت عدم تمرکز، انسجام و هماهنگ‌سازی بین آن‌ها، یکی از شیوه‌های مؤثر در افزایش مشارکت‌های اجتماعی و کاهش خطرات ناشی از سیلاب در ابعاد کالبدی-محیطی در زمان وقوع بحران است. با توجه به نتایج به‌دست آمده، می‌توان بیان کرد که به‌صورت کلی شهر خرم‌آباد در برابر مخاطرات طبیعی تاب‌آور نیست. نتایج در راستای مطالعه **Rezaei (2010)** نشان داد از لحاظ بعد اقتصادی روندی نزولی در میزان تاب‌آوری در محله‌های مورد مطالعه مشاهده می‌شود. راهکارها و پیشنهادها کاربردی در راستای افزایش سطح ابعاد تاب‌آوری در شهر خرم‌آباد در زیر ارائه شده است:

مطالعه و بررسی میزان آسیب‌پذیری سایر مناطق شهر خرم‌آباد در هنگام وقوع مخاطرات طبیعی؛

برگزاری سمینارها، کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی آمادگی و نحوه مقابله با سیلاب احتمالی در شهر خرم‌آباد برای تشریح و عملیاتی کردن شاخص‌های تاب‌آوری اجتماعی که در این پژوهش به آن اشاره شد.

توسعه و تقویت مطالعات علمی و تحقیقاتی یکپارچه و هماهنگ برای شناسایی و کاهش خطرات ناشی از مخاطرات طبیعی و حوادث و سازمان‌دهی و حمایت از مراکز پژوهشی و تحقیقاتی؛

فهرست منابع

- Ainuddin, S., Routray, Jayant Kumar. 2012. Community resilience framework for an earthquake prone area in Baluchistan, *International Journal of Disaster Risk Reduction*, 2: 25-36. <https://doi.org/10.1016/j.ijdr.2012.07.003>
- Bertilsson, L., Wiklund, K., de Moura Tebaldi, I., Rezende, O. M., Veról, A. P., & Miguez, M. G. 2019. Urban flood resilience—A multi-criteria index to integrate flood resilience into urban planning. *Journal of Hydrology*, 573: 970-982. <https://doi.org/10.1016/j.jhydrol.2018.06.052>
- Borsekova, K., Nijkamp, P., & Guevara, P. 2018. Urban resilience patterns after an external shock: An exploratory study. *International journal of disaster risk reduction*, 31, 381-392. <https://doi.org/10.1016/j.ijdr.2018.05.012>
- Bruneau, M., Chang, S.E., Eguchi, R.T., Lee, G.C., O'Rourke, T.D., Reinhorn, A.M., Shinozuka, M., Tierney, K., Wallace, W.A., & Winterfeldt, D. 2003. A Framework to quantitatively assess and enhance the seismic resilience of communities. *Earthquake Spectra*, 19(4): 733-75. <http://dx.doi.org/10.1193/1.1623497>
- Badri, Seyyed Ali, Ramzanzadeh Lesboi, Mahdi, Asgari, Ali, Qadiri Masoum, Mojtabi, Salmani, Mohammad. 2012. The role of local management in promoting local Resilience against natural disasters with an emphasis on floods (case study: two basins of Kileh Spring in Tonkabon and Sardabroud of Kalardasht), *Scientific and Research Quarterly of Crisis Management*, no. Third: 39-50 (In Persian).
- Crandall, R. Parnell, J. A. & Spillane, J. E. 2010.- *Crisis management in the new strategy landscape*, Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Comprehensive plan of Khorramabad city, 2015
- Dehghani, Seyyed Ali Nader and Sharfi, Siamak and Biranvandzadeh, Maryam and Haji Malairi, Parisa 2017. Application of geographic information system in optimal location and distribution of cultural centers in Khorramabad city, University of Tehran, 3rd Conference National student geography (In Persian).
- Esmailian, Yunus, Hosseini Asgarabadi, Seyed Nemat. 2018. Ranking of urban resilience components (case example: Khorramabad city), 5th international conference on modern researches in civil engineering, architecture, management Urban and environment, Karaj: 1-11 (In Persian).
- Ghazanfarpour, Hossein, Sadaqat Kish, Marzieh, Soleimani Doman, Mojtabi, Sabahi Garaghani, Yaser. 2018. Measuring the response of city managers in facing the environmental risk of flooding with an emphasis on resilience (case study: Jiroft city). *Geography and environmental sustainability*. No. 30: 107-127 (In Persian). <https://doi.org/10.22126/ges.2019.1066>
- Gaillard, J, Christophe. 2007. Resilience of traditional societies in facing natural hazards, *Disaster, Prevention and Management*, Vol. 16, Issus: 4: 522 -445. <https://oi.org/10.1108/09653560710817011H>
- Ydarizadeh, Khadijah, Rahimi, Saeed, Zahrakar, Nahid, Jodki, Ramin. 2018.. Investigation of Khorramabad flood incident, 9th International Congress on Health in Accidents and Disasters, Tehran:1-11 (In Persian).
- Ketabchi, Emad, and Sessappour, Maryam. 2017. Urban resilience: presenting a conceptual model of urban planning and management. *Architecture*, 1(1):1-10 (In Persian).
- Li, Y.; Kappas, M.; Pavao-Zuckerman, M. 2018.- identifying the key catastrophic variables of urban social-environmental resilience and early warning signal. *Environment International*. 113: 184-190. <https://doi.org/10.1016/j.envint.2018.02.006>
- Majnoni Notakhane, Ali. Heydari Sarba, lawyer. Mofarah Bonab, Mojtabi. 2016. Investigating the effects of drought in Lake Urmia on changes in the resilience of rural settlements. *Research and rural planning*. Year 6. Number 20:65-89 (In Persian). <http://dx.doi.org/10.22067/jrrp.v5i4.59430>

- Mirasdollahi, Shamsi Sadat, Metoli, Sadruddin, Janbazi Qobadi, Gholamreza. 2018. Resilience analysis of urban settlements against floods with emphasis on economic and social indicators (case study: Gorgan city), Applied Research Journal of Geographical Sciences. Year 20. Number 59 (In Persian).
- Maguire, B.; Hagan, P. 2007. Disasters and communities: understanding social resilience, the Australian journal of emergency management, and 22 (2): 16-19.
- Mayes, W. M., Perks, M. T., Large, A. R. G., Davis, J. E., Gandy, C. J., Orme, P. A. H., & Jarvis, A. P. 2020. Effect of an extreme flood event on solute transport and resilience of a mine water treatment system in a mineralised catchment. *Science of the Total Environment*, 141693. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.141693>
- Norris, F.H., Stevens, S.P., Pfefferbaum, B., Wyche, K.F., & Pfefferbaum, R. L. 2008. Community resilience as a metaphor, theory, set of capacities, and strategy for disaster readiness, *American Journal of Community Psychology*, 41(1-2): 127-150. <https://doi.org/10.1007/s10464-007-9156-6>
- Parvin, Gulsan Ara., Surjan, Akhilesh and Rahman, Atta-ur., Shaw, Rajib. 2016. Urban Risk, City Government, and Resilience, *Urban Disasters and Resilience in Asia*, 2016: 21-34.
- Rezende, O. M., de Oliveira, A. K. B., Jacob, A. C. P., & Miguez, M. G. 2019. A framework to introduce urban flood resilience into the design of flood control alternatives. *Journal of Hydrology*, 576: 478-493. <https://doi.org/10.1016/j.jhydrol.2019.06.063>
- Rafiyan, Mojtabi, Rezaei, Mohammadreza, Asgari, Ali, Parhizkar, Akbar, Shayan, Siavash. 2019. Conceptual explanation of resilience and its indexing in community-based disaster management (CBDM), *Modares Humanities Quarterly*, No. 74: 19-41 (In Persian).
- Ramzanzadeh Lesboi, Mehdi, Badri, Seyed Ali.- 2013. Explaining the socio-economic structures of resilience of local communities against natural disasters with an emphasis on floods, a case study: the tourism basins of Kileh Tankabon spring and Sardabroud Kalardasht, *Geography Quarterly*, Volume 12, number 40: 109-131 (In Persian).
- Rezaei, Mohammad Reza. 2010. Explaining the resilience of urban communities in order to reduce the effect of natural disasters (earthquake) a case study: Tehran metropolis, a doctoral dissertation in geography and urban planning under the guidance of Dr. Mojtabi Rafiyan and Ali Askari, Tarbiat Modares University.
- Sadeghlou, Tahira, Sejasi Khedari, Hamdallah. 2013. Investigation of the relationship between the livability of rural settlements and the resilience of villagers against natural hazards in the rural areas of Marave Tepe and Palisan districts, *Crisis Management Quarterly*, Volume 3, Number 2: 37-44 (In Persian)
- Sasanpour, Farzaneh, Ahangari, Navid and Hajinejad, Sadegh. 2016. Evaluation of Resilience of District 12 of Tehran Metropolis against Natural Hazards, *Journal of Spatial Analysis of Environmental Hazards*, Year 4, Number 3: 85-95 (In Persian).
- Sasanpour, Farzaneh, Mosivand, Jafar. 2009. The effect of man-made factors in intensifying the consequences of natural hazards in metropolitan environments using fuzzy logic and geographic information system, *Journal of Applied Research in Geographical Sciences*, Volume 13, No. 16: 29-50 (In Persian).
- Sharifinia, Zahra. 2018. Assessing the level of social resilience of rural areas against floods using the FANP and WASPAS models (case study: Chahardange district of Sari city), *Geography and Environmental Hazards*, No. 30: 1-26 (In Persian).
- Studies of Lorestan Regional Water Company, 2015.
- United Nations Climate Change Conference (COP21). 2015. Climate Change and Natural Disasters Displace Millions, Affect Migration Flows. December 10, Paris. Available on: <http://www.migrationpolicy.org/article>.
- Vitale, C., Meijerink, S., Moccia, F. D., & Ache, P. 2020. Urban flood resilience, a discursive-institutional analysis of planning practices in the Metropolitan City of Milan. *Land Use Policy*: 95-104575. <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2020.104575>
- Wang, B., Loo, B. P., Zhen, F., & Xi, G. 2020. Urban resilience from the lens of social media data: Responses to urban flooding in Nanjing, China. *Cities*: 106, 102884. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2020.102884>
- Yates. D and Paquette. S. 2011. Emergency knowledge management social media technologies: A case study of the 2010 Haitian

earthquake, International Journal of Information Management. vol. 31. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2010.10.001>

Western Regional Water Organization, Lorestan Province Water Resources Studies Office, 2017.

Windle, G.2011. What is resilience? A review and concept analysis. Reviews in Clinical Gerontology, 21(2), 152–169. <https://doi.org/10.1017/S0959259810000420>.

Zhou, H. et al. 2009. Resilience to natural hazards: A geographic perspective, Nat Hazards. <https://doi.org/10.1007/s11069-009-9407-y>, 2009.